

Rigsdagen taknemmelige, om man yder dem nogen Beskyttelse.

Jeg skal endvidere henpege paa, at der i Kap. IV. § 21 er omtalt, hvor længe en Forfatters Ret bevares, nemlig i hans Levetid og 50 Aar efter. Det er ganske sikkert, at man her faar en Begrænsning af Ejendomsretten, som man i al Almindelighed kan give sin Tilslutning, idet jeg som Socialdemokrat ikke betragter Ejendomsretten som evig knyttet til en bestemt Person, men saaledes, at den altid maa ses i Forhold til den store Offentlighed. Det kan være, at man, hvis man vilde tænke sig Ejendomsretten i al Almindelighed indskrænket paa lignende Maade ogsaa over for Arbejdsmidlerne, maatte kunne sige, at det var et stort Fremskridt. Men jeg vil dog sige, at det er muligt, at man her har sat Fristen lidt for lang, idet det er mere end en Menneskealder, der er Tale om, og jeg er i Tvivl om, hvorvidt dette Tidsrum ikke maatte siges at være for stort.

Saa vil man selvfølgelig kunne paa-pege Enkeltheder, og det er jo ogsaa blevet gjort af andre ærede Talere, og den sidste ærede Taler har i hvert Tilfælde paapeget et enkelt saadant Moment, som jeg haaber, det vil være muligt at komme til en Ordning af, inden Sagen gaar videre. Men i Hovedtrækkene er man ganske sikkert henvist til at slutte sig til Forslaget, som det foreligger, og gør det endda med Glæde. Jeg tror, at de Indvendinger, der ville kunne rejses mod det, ville være blevne betydelig mindre i Aarenes Løb, og jeg tror heller ikke, at vi ville kunne faa nogen heftig Debat om denne Sag i inde-værende Samling saaledes som tidligere. Det vil jo ogsaa ses af Bilagene til Lovforslaget, at der fra Landets 2 Provs-redaktørforeninger tidligere har været fremsat Udtalelser, i hvilke de godkende Tanken i Lovforslaget, og det vil være bekendt, at der ikke fra Konventionslande foreligger nogen Besværing over Lovens Virkninger. Vi ville her jo nærmest kunne tage Hensyn til Norge, der i mange Maader er beslægtet med Danmark, og man vil her ikke høre nogen Beklagelse over de Virkninger, Lovforslaget har fremkaldt. Af den Grund tror jeg ogsaa, at vi maa kunne gaa ud fra, at man ikke her i Landet vil mærke noget til skadelige Virkninger af Lovforslaget, men at man paa mange Punkter vil sige, at vi have ydet Bidrag til at værne Ejendomsretten. Det kan jo være, at der er dem, der finde det

lidt ejendommeligt, at en Socialdemokrat i ganske særlig Grad taler om Ejendomsretten; men det kunde jo ligge i en Misforstaaelse af, hvad der egentlig er vor Opgave. Jeg vil ikke være bange for at fremstille mit Parti som i ganske særlig Grad Repræsentant for Ejendomsretten, i det vi stræbe efter i videst mulig Grad at give Arbejderne den Ejendomsret, de ikke have, og vi saaledes med Grund tør kalde os Ejendomsrettens Forsvarere. Jeg vil da sige med Hensyn til det her foreliggende Spørgsmaal, at vi beklage, at der ikke er Ejendomsret nok for de Forfattere og Kunstnere, som fremstille et Kunstværk. Vi beklage, at andre kunne tage det fra dem og berøve dem Frugten af deres Arbejde, ligesom andre beklage det, naar nogen berøver dem Frugten af deres Arbejde. Vi ønske, at hvert Menneskes Arbejde maa kunne finde den Beskyttelse, det har Ret til, og derfor er jeg ogsaa ganske særlig som Socialdemokrat i høj Grad interesseret i, at man faar gennemført et Lovforslag, der yder Beskyttelse for de Værker og de Ydelser, som enhver fremstiller, og som de have Ret til at kræve, at Statens Lovgivning vil beskytte. Og det er ganske sikkert, at i vore Dage naar man ikke dette, naar der er Tale om aandelige Værdier, uden at man har en international Beskyttelse og da Danmark er et af de faa Lande, der endnu staa tilbage, og i hvilket der er en meget ringe Beskyttelse — endda mindre Beskyttelse end i Lande, der endnu ikke have sluttet sig til Bernerkonventionen, men dog paa visse Punkter have søgt at træffe Garantier. — synes jeg, at Danmark vilde indlægge sig en Del Fortjeneste ved at skaffe den Beskyttelse, som her tilsigtes. Det er ikke nok, at vi understøtte vore Forfattere og Kunstnere paa Finansloven. Disse Understøttelser ere en Hjælp, der kommer denne eller hin til gode og kan have sin Betydning for en eller anden Forfatters eller Kunstners hele Stræben efter at gavne sit Land og dets Interesser, men det vil være nødvendigt ikke alene at tage Sigt paa dem, der have fundet Naade for Statens og Regeringens Øjne, men ogsaa tage almindelige Hensyn til alle dem, der producere og have Ret til at forlange, at deres Produktion beskyttes, og derfor vil jeg paa mit Partis Vegne sige, at vi slutte os til Lovforslaget, om end vi, som sagt, som jeg nævnede før, kunde ønske, at der paa visse Punkter blev gjort visse Smaaændringer, og vi haabe, naar